

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 11 Czerwca r. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

W I L N O

Z powodu uczynionego niedawno, z rozkazu JW. Gubernatora Wojennego Litewskiego, Jenerała piechoty i Kawalera, Rimskiego Korsakowa, ogłoszenia, w rozestawnych po powiatach i parafijach książeczkach: *O pożytku używania na pokarm porostu islandzkiego*, o czem domiesiono w treści i w Kuryerze, robione były w domu *Towarzystwa Wileńskiego Dobroczynności* pod dozorem W. Macieja Szulca, Cielonka i Podskarbiego tegoż Towarzystwa i Kawalera, doświadczenia, których wypadki są następujące:

1. Do oddzielania goryczy niepotrzeba używać lugu. Pokazało się z pewnością, że z mniejszym zatrudnieniem i nierównie prędzej otrzymuje się tenże sam skutek za pośrednictwem letniej czystej wody. Tym końcem oplókiwa się przez cztery razy w przeciągu jednej pory, a przez to działanie oczyszcza się dostatecznie i goła goryczy nie zatrzymuje, a chociażby jej cokolwiek w niej pozostało, tedy niezawodnie i ta reszta niszczy się przez ciepło w gotowaniu mąki i w pieczeniu chleba.

2. Dostateczna i przewyższająca ilość rozczynu żytny, koniecznie jest potrzebna dla sprawienia przyzwoitej fermentacji, bez której robi się w chlebie zakalec. Im więcej weźmie się żytny rozczyn, tym chleb będzie kwasniejszy, co zależy od gustu. Mąka porostowa, dobrze wygotowana, daje więcej osmiu części galarety gęstej, to jest: z funta naprzykład mąki porostowej tworzy się osiem funtów galarety, podobnej do stolarskiego kleju.

3. Zbyt wielkie bułki nie wypiekają się dobrze, i doświadczenie pokazało, że niepowinny być większe od dwóch funtów, owszem, im są mniejsze, tym lepsze do wypiekania.

4. Kilkakrotne pieczenie chleba i gotowanie kaszy, poosobno w wodzie imleku, podług przepisów Pana Brandeburga, zupełnie się udało. Kasza mleczna ma smak wyborny i podobny do sago, a przybył w niej objętości, wynosi więcej dwonastu części, to jest, wzięwszy naprzykład dwa loty mąki porostowej bez żadnej przymieszki, i ugotowawszy ją w kwarcie mleka, otrzymuje się dwie trzecie kwarty kaszy gęstej, a trzecia część mleka odchodzi na wygotowanie.

5. Jakkolwiek wielce użyteczny jest porost na pokarm dla ludzi, lecz nierównie użyteczniejszym być może na karm dla bydła. W tym celu niepotrzeba go nawet przemywaniem oczyszczać od goryczy i przerabiać na mąkę: dosyć tylko nieco pokruszyć dla przedszego rozgotowania na galarete, które, jak się rzekło, wydaje osiem części, to jest, funt naprzykład porostu tworzy osiem funtów galarety. Na karm dla bydła nie robi się ona zbyt gęstą owszem rozprowadza się przydaniem drugie tyle wody, a potem przymieszać należy siewki do zagęszczenia. Rosół sędziowy, jeżeli gdzie być może, służy za wyborną zaprawę: inaczej dodaje się cokolwiek soli. Tym sposobem przygotowany pokarm, bydło chętnie chwyta, i w krótkim czasie, daleko lepiej wypasa się, a niżeli utrzymywane na jakimkolwiek innem pożywieniu.

Sankt Petersburg dnia 31 maja.

(z *Gazety le Conservateur Impartial*.)

Goniec nadzwyczajny w tej chwili przywiózł do posta francuzkiego nowinę, że dywizya jenerała Obert, d. 23 maja, weszła do *Madrytu*, i że J. K. W. Xię *Angoulême*, był tam spodziewany dnia następującego.

PP. Franciszek *Sobański* i Karol *Potocki*, należący do departamentu publicznego oświecenia, są mianowani kamerjunkturami dworu J. C. M.

PP. Radca dworu *Marini* i assesor kolegialny *Baron Brunnów*, należący do ministerium spraw zagranicznych, zostali umieszczeni przy gubernatorze jeneralnym noworossyyskim, pełnomocnym kommisarzowi w Bessarabii.

Podług gazety senackiej, datowanej z Sankt-Petersburga d. 2 czerwca, przez Naywyższe ukazy J. C. M. do Rządzącego Senatowi wydane:

D. 12 kwiet. W liczbie radców dworu, radca rządu gubernialnego podolskiego, *Gabryel Kelchner*, mianowany radcą kolegialnym.

D. 25 maja. Nowgorodzki ober forsztmajster, radca kolegialny *fon Krohek*, mianowany wice-gubernatorem twerskim.

Radca stanu *Gezeliński*, zostający w ministerium skarbu, mianowany wice-gubernatorem kurskim, na miejsce radcy stanu *Burnaszewa*, przyłączonego do heroldyi.

D. 26 maja. Na podanie N. CESARZOWEY JEMOŚCI, *MARYI FEDOROWNY*, radca kolegialny *Wawrzyniec Pansner*, w nagrodę gorliwej służby w obowiązkach inspektora klass w sankt-petersburskim domu wychowania, mianowany radcą stanu.

Przez Naywyższy ukaz J. C. M., objawiony Rządzącemu Senatowi, przez Ministra spraw duchownych i narodowego oświecenia, d. 25 maja, CESARZ JEMOŚĆ rozkazać raczył: obywatelom gubernii kijowskiej, *Franciszkowi Sobańskiemu* i *Karolowi Potockiemu*, przeznaczonym do departamentu narodowego oświecenia, w liczbie urzędników dla osobnych poleceń, dać rangi dziewiątej klasy.

Gazeta sankt-petersburska donosi z *Dyneburga* pod 23 maja: „Jego Cesarzka Wysokość Wielki Xię Jemomość, *MIKOŁAJ PAWŁOWICZ*, przybył do tego miasta d. 20 maja o godzinie 2rej z północy, i stanął w kwatrze P. Półkownika inżynierów *Brandta*, a d. 23, o pół do 4tej z północy, w pożądanym stanie zdrowia, wyjechał z *Dyneburga*, traktem moskiewskim, na *Drysę*, *Dzisie* i *Mińsk* do *Bobruyska*.“

Ruski Inwalid, w numerze z dnia 1 czerwca; umieścił poniższy list do redakcyi z *Tomsk* pisanym: „Setnik kozacki, *Michał Wańkow*, idąc ulicą w *Krasnojarsku*, mieście tutejszej gubernii, d. 4 kwiet., o godzinie 2rej z południa, dla przestrzegania spokojności, usłyszał ostatni krzyk, wydany przez człowieka, który utonął w rzece *Jenissei*. Chcąc dać ratunek temu nieszczęśliwemu, *Wańkow* spieszy na brzeg, i na popsutej łódce, którą tam znalazł, płynie pomiędzy lody ku tonącemu, a nie mając wiosła, szalał kieruje łódkę. Podobalo się *Opatrzności*, i tonącego uratować, i poświęcającego się na tak wspaniały ratunek zachować. *Wańkow* w łódce, wodą już napalnioną, dostał się do umarłego na polu, wy-

dobrywa go z wody i z nim wyskakuje na lód, równie niebezpieczny, jak i lódka; bierze go potem na ramiona: z ciężarem swym wdziera się na brzeg, i wchodzi do szynku, gdzie, przy pomocy gospodarza, za użyciem spirytusu, wódki i popiołu, po czterech godzinach do życia przywraca. JW. Gubernator Jeneralny Syberyi zachodniej, któremu doniosłem o tym czynie miłości ku bliźniemu *Wan-ko-wa*, podniósł go do rangi atamana i dał nagrody 100 rubli, a nie przestając na tém, o tak przykładowym postępku doniosł Jego CESARSKIEJ MOŚCI. CESARZ JEGOMOŚĆ nasyłaskawiey rozkazać raczył, podnieść *Wan-ko-wa* do rangi 14 klasy i dać mu w nagrodzie 1000 rubli. Czyn ten ludzkości, który się stał godnym Monarszych względów, zasługuje na to, ażeby stał się wiadomym w owo-zyznie. Dla tego poczytuję sobie za obowiązek przesłać to dla wydrukowania w Ruskim Inwalidzie.

Zarządzający gubernią, Prezydent
d. 27 kwietnia 1823 *Iwanow.*

Donoszą z *Ekaterynostawia* pod 27 kwietnia: D. 27 kwiet. w wigilią świąt Zmartwychwstania Pańskiego, przybył tu z miasta *Czerkas* statek parny, należący do Hrabiego *Worońcowa*. Statek ten odbył drogę we 30 godzinach. (Wiedzieć należy, że dla podwodnych kamieni i wielkich mierzli, *Dniepre* w nocy iść nie można). Mieszkańcy tutejsi z wielką ciekawością oglądali jego budowę i zastanawiali się nad machiną, która mu ruch nadaje, a za pomocą, której odbywa się żegluga. Przez cały kwiecień mamy tu naprzemian deszcz, śnieg, grad, ciepło i zimno, z wiatrem zachodnim; drzewa jednak rozpuszczają się i kwitną.

Liczba okrętów w *Rydze* d. 4 czerwca: przy-
byłych 254, wyszłych 164.

Kurs petersburski d. 29 maja: dukat hollenderski
nowy 11 r. 80 kop. Zmiana złota 2 r. 91 kop. Zmia-
na srebra 2 rub. 72½ kop.

Nieustający dochód kommissyi umorzenia dłu-
gow: 68 assygn. - po - - - 100½ -
68 brzęczącą monetą - - - 98 -
58 takąż - - - - 81½ - } procentow

KRÓLESTWO POLSKIE.

Ostatnia data z *Warszawy* jest d. 16 czerwca.
Najjaśniejszy Cesarz i Król, nasyłaskawiey
zaszczycić raczył orderem s. *Stanisława* klasy
1szej Antoniego Hrabiego *Ostrowskiego*, Senatora
Kasztelana Królestwa Polskiego, niemiecy Ka-
pra *Wielogłowskiego*, radcę stanu nadzwyczajnego,
prezesa kommissyi Województwa Krakowskiego.

Orderem s. *Włodzimierza* klasy 3ciey, *Ray-
munda Rembielińskiego*, radcę stanu nadzwyczaj-
nego, prezesa kommissyi Województwa Mazowiec-
kiego, i *Floriana Barona Kobylńskiego*, prezesa kom-
missyi Województwa Płockiego.

Orderem s. *Anny* klasy 2giey *Darewskiego*
zastępcę dyrektora jeneralnego w kommissyi rzą-
dowej wojny, *Czyżewskiego* vice prezesa bióra
likwidacyjnego, i *Rembowski* byłego prezesa Są-
du kryminalnego.

Orderem s. *Stanisława* klasy 3ciey *Dani-
la Raciborskiego*, podędka powiatu Jędrzejowskiego.

Orderem s. *Stanisława* klasy 4ciey, *Rewę Au-
dytora* pólku Litewskiego, *Jerzego Schaumana* in-
spektora górniczego w dozorstwie Olkusko Siewi-
rskim, i *Smirnowa*, urzędnika 14 klasy przy wy-
dziale górniczym Cesarstwa Rosyjskiego, odko-
menderowanego do arsenału warszawskiego.

JO. Xiążę Namiestnik Królewski, postanowie-
niem z d. 27 maja r. b. zatwierdził pobożne i do-
broczynne legata, przez s. p. Teklę z *Zenowiczów
Sosnowską*, Wojewodzinę Połocką testamentem w
roku 1804 zapisane, a w ogólności zł. pol. 176,793
wynoszące.

Wczora półki piesze tak gwardyi Cesarsko-
Rosyjskiej i Królewsko polskiej, jako też linio-
we, składające osadę warszawską, wyszły do obo-
zu pod *Powązkami*, dokąd także przyciągnęły pół-
ki piesze z innych miast królestwa.

Hrabina *Czerniszew* b. Xiążna Dom. Radzi-
willowa, powróciła z *Paryża* do *Warszawy*.

Prawie ze wszystkich stron Królestwa Polskie-
go są doniesienia o pięknych tegorocznych urodza-
jach zboża.

FRANCYA.

Paryż dnia 31 maja.
(z *Gazety Warszawskiej*)

Dnia 26 b. m. widziano tu pojazd jadący do
więzienia opactwa; siedział w nim oficer, jak sty-
chać, wysokiego stopnia, a obok niego, oficer żan-
darmów. Przy pojeździe zaś jechało konno dwóch
żandarmów.

Wychodzący z *Tuluzy* dziennik pisze, iż,
jak słyhać, grandowie hiszpańscy i dawniejsze
stany chcą Xiąciu *Angoulême* nadać tytuł rejen-
ta Hiszpanii, aż do oswobodzenia Króla *Ferdy-
nanda*.

Chcę mieć wyobrażenie o kłamstwach rewo-
lucjonistów (wyraża *Dziennik Gwiazda*), dosyć
jest przeczytać spis ogromnego wojska *Descami-
sados*, (bezkoszulników), przysłany urzędowie pół-
kownikowi angielskiemu *Light* przez prefekta w
Korunnie. Podług niego *Morillo* ma w *Benaven-
te* 9,000; *Empeñado* w *Valladolid* 4,000; *Balla-
steros* w *Sarmena* 9,000; *Mina* w *Katalonii* 33,000
piechoty i 2,500 jazdy; *Abisbal* i *Espnosa* w oko-
licach *Madrytu* 18,000 piechoty i 3,000 jazdy. O-
prócz tego jest 12,000 milicyi i 8,000 ochotników;
a tak wojsko hiszpańskie wyrachowane ogólnie
do liczby 175,000 ludzi.

Xiążna *Angoulême*, zwiedziwszy południową
Francyą, wróciła do *Bordeaux* i w końcu czerw-
ca ma przybyć do tutejszej stolicy.

Dziennik *Gwiazda* umieścił następujące wia-
domości, wyjęte z listu prywatnego z *Sevilli* pod
d. 16 b. m.: „Miejsce zapalonego stronnictwa, zaję-
ło stronnictwo *Torrena*. *Calatrava* mianowany
został ministrem sprawiedliwości, a *Xandola* mi-
nistrem skarbu. Ostatni jest wielki przyjaciel Hra-
biego *Torrena*. Wybor na ministeryum interes-
sów zagranicznych chwile się między Panem *Pe-
rez de Castro* i *Pando*. Ministrem wojny ma być
Zarco del Valle. W roku 1820 był tenże pod-
sekretarzem w tém ministeryum; lecz stracił mie-
jsce, że się nie podobał stronnictwu zapalonemu.
W roku zeszłym dowodził w *Aragonii*, lecz
wpadł w podejrzenie u *San Miguela*, i został od-
wołany. Wiadomość o powstaniach, które wy-
buchnęły w prowincjach *la Mancha* i *Es remadu-
ra*, zrobiła w *Sevilli* wielkie wrażenie. Za kilka
dni interessa wezmą tu inny obrót, który całą
Europę zadziwi. *San Miguel* wyjechał, i mówią
głośno o przybyciu Hrabiego *Torrena*. Lud sevil-
ski nie chce już stanów. Królowa ma się daleko
lepiej od czasu, jak opuściła *Madryt*. Oczekuje-
my z niecierpliwością wiadomości o weyściu fran-
cuzów do *Madrytu*. Jeż li nie przywrócą inkwi-
zycyi i okażą umiarkowanie, wkrótce i *Sevilla* bę-
dzie w ich mocy. Ludzie, znający duch wojska
konstytucyjnego, utrzymują, iż gdyby rejencya o-
głosiła zupełną amnestyą dla żołnierzy tego wo-
yska, i zachowała ich dowódców przy dawnym sto-
pniu i honorach, wkrótce wszyscy jenerałowie kon-
stytucyjni do niej przeszli.

Junta tymczasowa, towarzysząca Xiąciu *An-
goulême*, postanowiła d. 8 maja, aby d. 1 czerw-
ca, we wszystkich oswobodzonych prowincjach
hiszpańskich odprawilo się żałobne nabożeństwo za
hiszpanów rojalistów, zbronią w ręku poległych,
i aby wszystkie władze cywilne i wojskowe na
niem się znajdowały. Pierwszego zaraz dnia po
swojem ustanowieniu rozesała junta gońców do
wszystkich dworów europejskich, donosząc im o
swojem urządzeniu i szybkich postępach wojska
rojalistów. Junta zniosła jako samowładny wyrok
stanów, wydany przeciwko 69 deputowanym, zna-
nym pod imieniem persów, i ogłosiła, że deputo-
wani ci, przywróceniu są do wszystkich praw, ja-
kie posiadali przed d. 8 marca 1820 r. Upowa-
żniła ich oraz junta do noszenia krzyża, pod bne-
go do krzyża s. *Hermenegilda*, z napisem: *Spes
et fortitudo in adversis*.

W gazecie *Memorial Bordelais* pod d. 29 b.
m. czytamy, co następuje: „Gdyby (jak twierdzą

różne dzienniki liberalnej poza wojskiem francuzkiem utworzyło się mnóstwo gierillasów; jakżeby gońcy wysyłani z *Madrytu*, przybywać mogli prędzej, niż w 50 godzinach do *Bajony*, kiedy od czasu zaprowadzenia konstytucyi w roku 1820 popolicie przeszło w 8 dniach drogę tę odbywali? Co większa, same rewolucyjne gazety madryckie przyznawały wtedy, iż nie raz odbierano goncom listy, chociaż im straż dawano. Ztąd widoczne się okazuje, iż teraz nie masz gierillasów w tyle wojska francuzkiego, i że przed wyjściem tegoż wojska do Hiszpanii, gościńce były tam bardzo niebezpieczne, chociaż konstytucyoniści wojsko swoje w różnych miejscach rozstawili.

Dnia 2 czerwca. Marszałek *Mouney* donosi z *Atensys de Mar* pod d. 27 maja, iż d. 26 tegoż miesiąca rozpoznął cytadelę *Hostalrich*, zamknętą przez dwa bataliony, jeden francuzki, a drugi royalistów hiszpańskich; dniem zaś pierwszy kazał zająć miasto tegoż nazwiska, które jest pod zasłoną dział twierdowych, i w którym stały dwie kompanie grenadyerów. Ogień te kompanie cofnęły się natychmiast do cytadeli, doznając braku wody, którą osada ze źródła odległego na wystrzał karabinowy od szanów, sprowadzać musi. Po oparowaniu tego źródła, cytadella natychmiast się podda. Hrabia *Curial* chwalił odwagę i waleczność, jaką wojsko, pod dowództwem jego zostające, okazało, w czasie uderzenia na *Mataro*. Jenerał *Donnadieu* stał d. 24 w *Manresa*; *Mina* był d. 23 w *Soria*, żkął przez *Avinio* cofnąć się w góry między *Vich*, *Ripoll* i *Berga*. Pomimo ciągłego i zwałowego ścigania, niepodobna jednak było dogonić go i przymusić do bitwy, od której, jak się zdaje, zależy zupełne zniszczenie korpusu jego.

Mamy tu wiadomości z *Sevilli*, dochodzące do dnia 16 maja. Na sessyi stanów d. 14 b. m. Pan *Galiano* zdał sprawę inniemu kommissyji dyplomatycznej, względem pisma ministra interessow zagranicznych, o postępowaniu rządu francuzkiego, i krokach gabinetu angielskiego, zmierzających do utrzymania pokoju. Kommissya radziła uchwalić, iż rząd Króla Jmci Katolickiego postąpił sobie w sposób, godnym narodu hiszpańskiego, i że nie można było uniknąć terazniejszej wojny z Francją; bez zgwałcenia najsłabszych powinności, i ubliżenia honorowi narodowemu. Postanowiono drukować to zdanie sprawy.

List prywatny z *Madrytu* pod d. 23 b. m. wyraża między innemi: „Rauosć, jaką lud tutejszy okazał z powodu wejścia francuzow, nie była, nieszczęściem, wolną od uczuć nienawiści i zemsty, i ubolewać należy nad popełnieniem niejakich zdradzości. Dobyto się gwałtem do kilku domow, i z wielu osobami źle się obchodzono. Jeżeli kiedy podobne bezprawia zasięgają na wymowkę, wypada je przebieczyć: bo opierzele zaczepki stały się ich przyczyną. Popełnione przed dwoma dniami podczas nierozsądnego napadu *Bessieres* okrucieństwa, których ślady widać: bo ofiar ich do dziś dnia jeszcze nie pochowano: nie są jedynym powodem rozjątrzenia ludu. Ludzie, znani dobrze nie tylko ze zdań swoich, ale też z samowładnych czynów, pokazywali się publicznie, i zdaje się nawet, iż niektórzy z nich dziś jeszcze dopuścili się gwałtów. Taki nierozsądek i zuhwalosć czynią tem większą trudność w powściągnięciu ludu. Wszystko jednak uczyniono dla utrzymania tego celu; użyto surowych środków, a żołnierze francuzcy sumiennie wypełnili powinność swoją, chociaż przykro im być musiało obchodzić się o tro z ludźmi, którzy ich z początku po przyjacielsku witali. Mianowany przez juntę *Corregidor* wydał obwieszczenie, zakazujące wszelkiego tłumu i noszenia broni. W każdej części miasta ustanowiono kommissarzy do utrzymania spokojności i porządku, a liczne patrole chodzą po ulicach.

Pau dnia 24 maja.

(z teyże gazety)

D. 19 b. m. ukończono most na rzece *Bidasoa*, około którego z rozkazu Xiążęcia *Angouleme*, od d. 19 kwietnia we dnie i w nocy pracowano. Onegdaj poświęcił go uroczyście prefekt, i nazwał

mostem Xiążęcia *Angouleme*. Nie tylko będzie użyteczny przez ciąg wojny, ale nawet po jej ukończeniu posłuży do ułatwienia związków handlowych między obu krajami.

Bajonna dnia 21 maja.

(z teyże gazety).

Donoszą z *Saragossy* o panujących tam ciągłych rozruchach. Osada, złożona z 600 francuzow, nie mogła powściągnąć pospólstwa, które z wielkim hałasem domagało się głów naczelników rewolucyi. Wiele morderstw popełniono. Jenerał *Molitor* został wysłany z 3000 ludzi dywizyi swojej dla przywrócenia porządku w tém mieście.

P. *Siccard*, były jenerałny intendent wojska, wyjechał śpiesznie do głównej kwatery, co sprawiło tu niejakié wrażenie.

Zyczonoby, aby wojsko nasze było liczniyszem do osadzenia zajętego kraju hiszpańskiego, ile że nie wiele można się spuszczać na wojsko wiary. Im bardziy wojsko francuzkie posuwało się ku *Madrytowi*, tém troskliyszem być musiałoby na utrzymanie związków swoich z granicą. Wojsko wiary w *Biskaj* jest w smutnym stanie, i dla tego *Quesada* wyjechał do głównej kwatery, z prośbą o pomoc. W *Bilbao* stoi tylko 400 ludzi z korpusu *Quesady*, a zatem na całej przestrzeni od *St. Sebastian* do *St. Ander* nie byłoby wkrótce wojska wiary, gdyby francuzi nie przybyli mu na pomoc.

Wojsko konstytucyjne hiszpańskie, pod sprawą dowódcy gierillasow *Campillo*, osadziło znowu *Santander*.

Perpignan dnia 20 maja.

(z teyże gazety.)

Czytamy w dzienniku tutejszym, iż prokurator królewski w *Prades* pociągnął do sądu kilka osób, które, zapewne dla uwiedzenia publicznej opinii i wzbudzenia obawy o pomyślność oręza naszego, puściły fałszywe wieści o porażce dwóch dywizyj 4go korpusu w Katalonii, który jeszcze nie stoczył stanowczej bitwy z nieprzyjacielem.

Wszystkich podejrzaných cudzoziemców posłano z *Barcelony* na wypę Majorkę. 4500 ludzi pracuje około tamiecznych szanow. Wojsko konstytucyjne hiszpańskie, obleżone w twierdzy *Figueras*, strzelało d. 17 b. m. z dział i ręcznej broni. Twierdza ta nie jest bardzo ściśle opasana.

Tuluza dnia 16 maja.

(z teyże gazety.)

Gazeta tutejsza umiesciła list jenerała *Romagos* do barona *Eroles*, w którym wyrażono: „Z rozkazu jenerała *Donnadieu* udałem się z 400 ludźmi do wsi *St. Quirs*, gdzie 4000 wojska konstytucyjnego obozowało. Wojsko to uderzyło na mnie wśród okrzyków: Niech żyje konstytucya! Żołnierze moi odpowiadając okrzykiem. Niech żyje Król! tak dobrze strzelali z karabinow, iż konstytucyoniści chwiać się zaczęli. Musiałem nareszcie ustąpić przewyższający siłę, i cofnąłem się w najlepszym porządku. Winiemem oddać chlubne świadectwo postępowaniu adiutanta mego *Pigol* w tej bitwie. Zatrzymał 50 żołnierzy moich, którzy przed nieprzyjacielem uciekali, z pałaszem w rękę poprowadził ich znowu do boju; gdy żołnierze moi schowali się za skałę, sam jeden wystąpił, wystawił się na ogień nieprzyjaciela, i wołał na owych żołnierzy: Kochani przyjaciele, nie kryciecie się; kule milicyi was nie szkodzą. Spodziewam się Panie Jenerale, iż WPan przyzwolicie nagrodzić ten czyn adiutanta mego.

Gazeta *Kuryer warszawski* donosi: W *Parryżu* d. 30 maja, o godzinie 4tej z południa marszałek *Davoust*, Xiążę *Ekmil*, po długiej chorobie i ciężkich boleściach, zakończył życie. (W więstwie warszawskim był dowódcą woysk polaczo-nych przez lat 3, był oraz kawalerem wielkiego krzyża woyskowego polskiego, którym tylko dwie osoby były ozdobione, to jest tenże marszałek i Xiążę *Józef Poniatowski*.)

HISZPANIIA.

Madryt dnia 24 maja.

(z Gazety *Warszawskiej*.)

W twierdzy *San Sebastian* znajduje się wie-

le oborych żołnierzy osady. Niedawno wyszedł z niej lekarz, któremu generał francuzki jedynie przez ludzkosć kazał dostarczyć lekarzów i pozwolił mu nawet szukać piawek. Szlachetny ten postępek sprawi dobry skutek między obleżonymi.

Ogłoszono tu następujące doniesienie urzędowe: „Dowódca wojska w prowincyi *la Mancha* nadesłał mi z *Toledo* taką wiadomość: „Stosownie do odebranego rozkazu, donoszę o wyjściu mojego oddziału do *Toledo* d. 20 b. m. po wytrzymaniu wczora rżęsiwego ognia, dawanego do nas przez konstytucjonistów, których po większej części zabraliśmy w niewolę. Gdybyśmy nie mieli więcej żywności i potrzeb wojennych, i gdyby żołnierze nasi nie byli tak znużeni, byłbym ich ścigał nieustannie; oczekuję posiłków, ponieważ wielu zabrałem jeńców, i codziennie więcej ich sprządzają do *Toledo*. *Chaleco* zbiera niedobitków z wojska *Abisbala*, i ma już w miasteczku *Manzanara* znaczny oddział, oraz dwa działa. W tej chwili, stosownie do rozkazu wzywam go do poddania się; lecz żadnych przełożeń słuchać nie chce. Oczekuję rozkazu, czy go mam gonić, i nie wątpię, iż będziemy mieli zaszczyt zniszczenia tych nieprzyjaciół porządku.“ Donoszę o tem b. hatyrskim mieszkańcom *Madrytu*, aby się z tego cieszyli. Dopóki, jak dotąd, będę na czele walecznych mieszkańców prowincyi *la Mancha*, dopóty nieprzyjaciół nie będzie miał ani na chwilę odpoczynku, aż zupełnie wytępionym zostanie.“

(podpisano) *Juan Sanchez* Marszałek polny, dowodzący naczelnie wojskiem w prowincyi *la Mancha*.

Sevilla dnia 3 maja.

(z teyże gazety).

Pan Vadillo został tymczasowie mianowany ministrem interesów zagranicznych, a *Pan Aragon*, ministrem skarbu.

Ogłoszono tu uchwałę stanów, urządzającą bataliony piechoty linijowej i lekkiej. Rząd ogłosił obszerną wiadomość o działaniach generała *Balasterosa*, który za przyczynę odwrótu swego podaje, iż nie miał dosyć wojska do odporu francuzów.

Gazety tutejsze doniosły o wyjściu francuzów do *Burgos*, i ganią postępowanie władz konstytucyjnych, które się prędko oddaliły.

Wczora była rocznica, kiedy *Napoleon* wpadłszy raptem do *Madrytu*, wiele krwi przelał w tej stolicy. Stany kazały sprowadzić do *Sevilli* popioły poległych wówczas bohaterów, i oddać je pod opiekę rządu.

Prefekt tutejszy z rozkazu rządu zebrał d. 27 z. m. całą osadę na placu konstytucyjnym, i przeczytał jej wypowiedzenie wojny Francyi.

Municipalność tutejsza zgromadziła się przed kilku dniami na ratuszu, i dała długie słuchanie officerom milicyi madryckiej, którzy jej podziękowali za dobre przyjęcie w *Sevilli*. *Don Pedro de Surra* i *Rull*, najstarszy officer, miał mowę, w której mocno powstawał przeciwko francuzom.

D. 8. Na sessyi stanów d. 4 b. m. upoważnił rząd do jak najszybszego wybierania podatków. Zboże będzie na pewney ilości przyjęte zamiast zapłaty gotowemi pieniędzmi. Uchwalono 200 milionów realów nadzwyczajney przymuszoney pożyczki na wojnę, w stosunku do opłacanego komornego, nie wyłączając nawet cudzoziemców, a to w 8 dni po ogłoszeniu uchwały.

W *Oviedo* mieście stołecznem prowincyi *Asturyi*, uwięziono kilka osób, które miały związek z francuzami. Zaprowadzono je do *Korunny*.

Dywizye wojskowe głą i totą ogłosiły stan za będogę w stanie wojny.

Król nasz cierpi jeszcze pedogę; lecz niewiadać przysposobień do wyjazdu jego do *Kadyzu*.

Gazety nasze są napelnione mniemaniami zwycięztwami konstytucjonistów.

Bilbao dnia 18 maja.

(z teyże gazety).

Oddział rojalistów hiszpańskich, oblegający *Santona*, został zupełnie zapomniany; nieposłano mu nawet żywności i potrzeb wojennych. Dla tego więc żołnierze rozeszli się do domu, i korpus zmniejszył się do 200 ludzi. Obleżeni, we 2500 ludzi zrobili wyciezkę, i zupełnie rozprzeczili rojalistów.

Od granic hiszpańskich dnia 26 maja.

Stychać, iż stany hiszpańskie przetrzaskły Królowi wolność pod pewnymi warunkami; lecz sam lud *Sevillski* przywrócił Monarchę do praw jego, i uwięził członków stanu, którzy rewolucyjnym sposobem myślenia celowali. Inne listy donoszą, iż zamiast oswobodzenia Króla nie wziął pomyślnego skutku, i że potem stany kazały uwiezić wiele osób, między któremi ma być biskup z *Korduby*.

126 zbiegów francuzkich popłynęło d. 14 b. m. z *St. Sebastian* na okiecie do *Korunny* i w *Lugo* mają się przyłączyć do generała *Wilson*, który z towarzyszącymi swymi wszedł w służbę hiszpańską i nosi mundur generała z ozdobami wojskowymi, jakie otrzymał w przeszłej wojnie pod dowództwem *Lorda Wellingtona*.

ANGLIA.

Lordyn dnia 27 maja.

(z Gazety *Warszawskiej*.)

P. Canning miał wczora wysłuchanie u Króla *Jmci*.

Tutejsza gazeta ministeryalna *Coniec* czyni następującą uwagę o wiadomej odpowiedzi *Hrabiego Abisbala* na wezwanie *Hrabiego Montio*: „Jesteśmy przekonani, iż Hiszpani są chętni względem konstytucyi, i że postępowanie *Abisbala* przywodzi do skoynego ułatwienia interesów tego nieszczęśliwego kraju. Co jeśli nastąpi, irzecz ukończy się w sposóbie, zgdnym z honorem Hiszpanii jako niepodległego narodu, w tym razie powinszujemy Europie, a ubolewać będziemy nad *Hrabią Grey*“

Pan Wilson, pólkownik *Light* i kapitan *Erskine*, z kilku innymi mieszkańcami i francuzkimi officerami przybyli d. 1 b. m. do *Vigo* w *Galicyi*, gdzie przyłączywszy się do wojska konstytucyjnego hiszpańskiego, wykonali przysięgę wierności Królowi konstytucyjnemu, rządowi jego, i narodowi hiszpańskiemu. Przyjęci byli z wielką radością wśród wystrzałów działowych. D. 10 b. m. przybył *Wilson* do *Korunny*, rżąd uda się do *Lugo*.

Donoszą z Francyi, iż *Xiążę Angouleme*, zającwszy *Madryt*, wyda odezwę z ogłoszeniem planu, jakiego Francya trzymać się musi; to jest: iż imieniem *Ferdynanda VII* ma być ustanowiony rząd tymczasowy, do którego mocarstwa lądowe wyprawią posłów. Anglia zaś będzie zapytana: czyli także nie zechce wyprawić posła? Po ustanowieniu tymczasowego rządu, wojsko francuzkie ustąpi z Hiszpanii.

W jednej z tutejszych gazet czytamy co następuje: „Odpowiedź jaką minister *Canning* dał *Panu Hume* w izbie niższej, jest bardzo ważną dla greków sprawy, której broni, przynosi oraz zaszczyt polityce rządu angielskiego. Mamy nadzieję, iż rzżdził pomyślnie wypadki dla Grecyi. Okrety angielskie często dostarczały żywności dla twierz w *Morei*, zajętych przez wojsko tureckie, a to w chwili kiedy się poddawać chciały. Spodziewamy się także, iż konsulowie angielscy, przeciwni dotąd grekom i ich sprawie, odmienią teraz swój systemat.“

Rozruchy w *Hrabstwie irlandzkim* *Limerick* zostały nieco uśmierzone.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 8 czerwca rubel srebrny 3 rub. 80 kop., czerwony złoty nowy r. 11 kop. 78, stary r. 11 kop. 59, imperyal r. 36 kop. 90

Pozwolono drukować. Z polecenia *J.W. Wojennego Litewskiego Gubernatora*.

Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kuwaler.

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 70.

Wilno dnia 11 Czerwca Roku 1823 r. s.

Wezwanie sukcesorów.

1. Opieka Szlachecka Ptu Wileńskiego, po otrzymaniu urzędowego doniesienia o zezwoleniu z tego świata Radcy Kolegialnego Antoniego Poniatowskiego, natychmiast przeznaczyła Członka swojego do spisania pozostałego funduszu, lecz gdy dotąd żaden z sukcesorów niejawił się dla objęcia onego; Opieka więc postanowiła wezwać sukcesorów przez Gazety Warszawską i Kuryera Litewskiego, a po upłynieniu czterech niedziel jeśli się nie zgłoszą, sprzedać wszelką ruchomość przez publiczną licytację, gdyby nieniegła zepsuciu; termin zaś ostateczny do odebrania funduszu przeznaczają się o 1 dnia dzisiejszego rok jeden, po wyłączeniu którego, i kiedy się niejawia sukcesorowie, Opieka względem majątku zeszłego Poniatowskiego postąpi stosownie do przepisów ustaw krajowych. 1823 roku czerwca 6 dnia.

Dziennik Czynności podpisał: W zastępstwie Marszałka Prezydent Ziemi i Kawaler M. Siwicki, oraz Członkowie Opiekę Szlachecką składający.

Za zgodność: Sekretarz Szlachecki P. W. Zygmunt Siemaszko.

Do przedania w księgarni uniwersyteckiej.

Joachima Lelewela bibliograficznych ksiąg dwoje w których rozbrane i pomnożone zostały dwa dzieła Jerzego Samuela Bandke Historya drukarni krakowskich, tudzież Historya biblioteki uniwers. Jagiell. w Krakowie a przydany katalog inkunabulów polskich. Tom I z 50 rycinami nakładem i drukiem Józefa Zawadzkiego w Wilnie 1823. sr. r. 1 kop. 20.

2. Konsystorz Rzymsko Katolicki wileński ogłasza półroczny termin Ur. Jakubowi Tokarzowskiemu Tutularnemu Sowietnikowi do stannosci w swym Sądzie przez siebie lub prawne umocowanego plenipotentą dla rozprawy o nieważność ślubu małżeńskiego z żoną Ur. Heleną z Głowackich Tokarzewską Tytularną Sowietnikową; po upłynieniu jakowego terminu, taż sprawa chociażby pod niestannosc pozwanego, przy zastępstwie podług praw przysięgłego obrońcy, ostatecznie przeprowadzoną i rozsadzoną zostanie. Assessor Kanonik Wileński X. Jan Leśniewicz. Sekretarz Wincenty Stefanowski.

Exdywizya.

3. Urząd Exdywizors: na rozdział majątku zeszłego Franciszka Roztockiego Sędziego Granicznego Stonimsk. Mironim i Dziadkowiec zwanego, w powiecie Stonims: położonego, r. 1814 8bra 5 przeznaczony, spełniając dane sobie poruczenie zjazd pierwszy r. 1815 febr. 3 ułatwił, a później za wydanym przez strony obwieszczeniem, dnia 10 maja 1823 r. sprowadzony, w tym czasie znalazłszy nieukończoną mapę komorniczą i potrzebę weryfikacji wymiaru geometrycznego, na żądanie stron JW: Rudolfa Hrabiego Tyzenhauza Szefa artylerii wojsk pols., jak niemniej WW: Teodory z Plaskowickich Roztockiej Sędziowej, tudzież Jurewiczow, Buyniewiczow, i XX: Bazylianow Bytenskich, którzy z oddzielną swoją do tej Exdywizji weszli prośbą, ukończenie rzeczoney

mapy i weryfikacją wymiaru Komornikom przez Sąd Główny zapisanym polecił, a dla pewniejszego tej czynności ułatwienia, trzeciego Komornika Powiatu Lidzkiego przez strony życzonego W: Zenowicza przydał. Tudzież ponowić komportacją przed aktami Ziemi: Stonimskimi w dniu trzecim julii idącego roku z szesćcią tygodniową persystencją wszystkim stronom do tego konkursu przychodzącym, i XX: Bazylianom nakazał. Zjazd następny z Deputatem Duchownym na dzień 30 8bra teraźniejszego roku do Miromina przeznaczył w jakowym terminie, a żeby wszyscy pretensorowie stosunki swe do funduszu zeszłego Franciszka Roztockiego regulujący przychodzili, sub amissione causa ostrzega, i w tym celu przez niniejsze ogłoszenie Kuryera Litewskiego Sąd exdywizorski potrzykrotnie wzywa. Andrzej Mikulski Podkom: Stonims: Prezydujący. Jan Sidorowicz Sędzia Gran: Stonims: exdywizor. Ignacy Statkowski exdywizor. Xiądz Ignacy Homulicki Deputat. Józef Witkiewicz Rejent Ziemi: przański: i exdywizor.

Dzierżawa.

2. Dobra Bezdzież, w powiecie kobryńskim leżące, z folwarkami Bezdzież, Droboty, Czabajowka i Hołowczyce, Rząd Uniwersytetu wypuszczać będzie w dzierżawę przez publiczną licytację, w dniach 15, 19 i 22 czerwca m. t. Ktoby sobie życzył licytować pomienione dobra, w oznaczonych terminach stawiać się ma z prawą ewikcją w Uniwersytecie Wileńskim, gdzie razem przeczyrzą inwentarz, warunki do licytacji i warunki do kontraktu.

Sekretarz Felix Mierzejewski.

Wezwanie.

1. Dla niewiadomości o miejscu przebywania odstawnego leibgardy z baterii N. 5 rotę bombardiera Symona Dalidowicza, któremu dla wręczenia przysłany do Wileńskiego JW. Cywilnego Gubernatora, znak dystynkcji s. Anny, przez niniejsze obwieszcza się, iżby takowy Dalidowicz, dla odebrania tego znaku, stawiał się do Kancellarii Wileńskiego JW. Cywilnego Gubernatora, albo też o miejscu swojego przebywania uwiadomił przez miejscową ziemską albo miejską policję.

Sekretarz A. Łazarowicz.

2. Excerpt oświadczenia z protokołu potoczego Sądu Ziemijskiego Powiatu Wilkomierskiego w dacie poniżej wyrażoney zapisanego et eorundem pod pieczęcią urzędową tegoż Sądu stronie potrzebującej jest wydan.

Roku 1823 miesiąca junii 4 dnia, oświadczenie imieniem JW. Józefa Staniewicza Majora wojsk Rosyjskich i Kawalera, a wczem, to poniżej zjaśni się: po śmierci zeszłego Ferdynanda Staniewicza Sędziego Ziemi. Upitskiego w rządzie licznego rodstwa, w nieletności Emeryk, Bolesław synowie, Julianna, Henrieta i Kazimiera córki, Staniewiczowie pozostali, nad którymi stosownie żądania matki W. Bogumiły z Kordziukowskich Staniewiczowej za Opiekunów JW W. Meystowicz, Truskowski i Podolecki przeznaczeni przez Opiekę Dworzańską Powiatu Upitskiego zostali, a tym powodem gdy żalcy Opieką nad nieletniemi niezażył, obok czego gdy cały fundusz nieletnich przez brata W. Ferdynanda Staniewicza Asses. Sądu Niższego Ziemi. Ptu Upitskiego zagarnięty zostaje, przeto, aby w następ-

ność do żadnej odpowiedzialności powoływany nie był, stosownie kilkakrotnego zrzeczenia się, przez niniejsze oświadczenie zapowiada; iż nieletnich Opiekunem nie był, ich dolę nie zawiado-
wał, i za żadne opuszczenie przez dodaną Opiekę spełnić się mogące, odpowiadać nie będzie, w protokole podpisano. Józef Staniewicz Major wojsk Rosyjskich.

Zgodność z protokółem poświadczam. Jan Oginięć Kontrymowicz Ziem. Ptu Wilkom. Regent.

Ze takowe oświadczenie wolno do Gazety Kurjera Litewskiego podać poświadczam. Ambroży Poklewski Koziełł Prezydent Ziem. Wilkom.

2 Excerpt z Protokołu Potocznego Ziemskiego Powiatu Mińskiego w dacie poniżej wyrażający się zapisanego oświadczenia pod pieczęcią urzędową Ziemską Powiatu Mińskiego tegoż czasu stronie rekwirujący jest wydan.

Roku 1823 maja 14 dnia. Na urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskim Powiatu Mińskiego oświadczenie w imieniu JW. Stanisława Hrabiego Czapskiego Półkownika wojsk polskich i kawalera z następnych czyni się pobudek: W. Gaspier Iwaszkiewicz Kapitan wojsk polskich za plenipotencyą JW. Czapskiego Półkownika w roku 1812 lipca 16 wydaną, a października 9 w Sądzie Głównym Mińskim 2go Departamentu przyznaną, miał przyporuczoną władzę ułatwienia ogólnych jego przestępcy majątku wyniknąć mogących interesów, a w jakowej plenipotencji do nastania oney oznaczonej została ta pryncypalna pobudka, że żał. był w potrzebie wydalenia się za granicę Państwa i wraz wydalili się z kraju po upelnomocnieniu Iwaszkiewicza, z czego wynikało, że równo z powrotem żał. do kraju ustawała władza, na plenipotencji W. Iwaszkiewiczowi wydanej opisana; jakoż pomieniony W. Iwaszkiewicz wraz za przybyciem żał. do kraju zajęł się obowiązkami w innych domach, nie mając zaś potwierdzenia pierwo wydanej od żał. plenipotencji, stał się względem jego interesów obcym, jako więc przeświadczył się W. Iwaszkiewicz że za plenipotencyą uprzednią działania jego nie mogły obowiązywać JW. Czapskiego, dla tej więc przyczyny pismem swym własnoręcznym na dniu 26 nowembra 1819 roku do żał. zaadresowanym oświadczył się, iż nadal zajmować się obowiązkami plenipotencji żał. nie może, a jakowe oświadczenie już pierwo było w wykonaniu, za powrotem żał. do kraju; bo W. Iwaszkiewicz do ułatwienia interesów powołanym nie został. Dopóki W. Iwaszkiewicz nie opisał od dobr JW. Czapskiego przemiankiwał, dopóty nie wykrywała się potrzeba ogłoszenia, że on względem interesów na plenipotencji żał. pierwo wydanej zleconych był obcym, ani eliminowania teyże plenipotencji nie zdawało się być koniecznym, bo nie ukryte przed powszechnością między żałującym a obżalowanym stosunki były zdolne zapewnić, iż pomieniona pierwo plenipotencya stała w swej mocy i znaczeniu, lecz teraz gdy się dowiaduje żał. że wspomniany Iwaszkiewicz niewiedomo gdzie się wydalili, aby więc ze skutkow cofniętych lecz dotąd z akt niewyeliminowanej plenipotencji nieudzielała się żał. jakowa szkoda; oświadcza żał., że jak pierwo od duty zwrócenia się do kraju uważał za skasowaną i znaczenia się do kraju uważał za plenipotencyą, tak i dopiero w tym celu podaje do zapisania niniejsze nayso-lenniejsze przez gazetę Kurjera Lit. ogłosić się mające oświadczenie, zapowiadając że kasuje i za nieważną uznaje pomienioną nieraz plenipotencyą, i że jeśli by za oną ukazywały się być zdziałane-
mi jakowe transakta, tych akceptować nie będzie. Utego oświadczenia podpis następn, takowe oświadczenie podpisuje Leopold Okulicz Adwokat Ziemski Ptu Mińskiego.

Zgodziłem z potocznym protokółem Leonard Bartasiewicz Ziem. Ptu Mińskiego Regent.

Wolno drukować Rudolf Piszczałło Sędzia Ziemski Miński.

P o z e w.

2. Wedle Ukazu JEGO IMPERATOR-

SKIEY MOSCI Samowładnącego całą Rosyą etc. etc. etc.

Urodzonym Wincentemu i Anieli z Popławskich Nowickim adw. sub. Wileń., X. Pi-usowi Saplicy Przeorowi i całemu Zgromadzeniu XX. Dominikanów Wileń. ś. Duchy, Karolinie Wysockiej i Anieli Jastrzębskiej Donataryuszom śp. Józefa Gzowskiego Podcz. Wolkow., oraz dalszym wszystkim do masy zeszłego Józefa Gzowskiego Podcz. pretensorom; Ignacemu Emanuelowi Kamerjunkturowi Jego Imperatorskiej Mości, Michałowi i Romanowi braciom Lachnickim successorom zeszłego Antoniego Dyzmasy Lachnickiego Marszałka Wileńskiego i Mikołajowi Pomarnackiemu Sędz. Ziem. Wileń. exekutorom testamentu zeszłego Podczaszego Gzowskiego; Gasprowi Romanowiczowi b. Ass. Sądu Główn. 2go Depart. utrzymującemu majątek ruchomy zeszłego Podcz. Gzowskiego, Tekli z Minkiewiczów Kozłowskiej Chor. b. wojsk. pol. sukcesorce zeszłego Wincentego Minkiewicza b. Burmistrza M. Wilna, successorom zeszłego Artingensa, Ambrożewiczowi, Felixowi Atramowiczowi furmanowi, Maciejowi i Ludwice z Klimaszewskich Buynickim, Józefowi Bierackiemu, Benedyktowi Czagalinskiemu, Czechowiczowi Szamb., Felicjannie z Zabów Czechowiczowej Prez. Ziem. Oszm., Wincentemu Chrapickiemu, Ludwikowi Chodźce, successorom Ignacego Dziekońskiego Szamb., Michałowi Duchowieckiemu Janowi i Dorocie z Terpiłowskich Drozdowskim, Stefanowi i Annie z Niewiarowskich Eysmontom obywatelom Antokolskim, Teofilowi i voto Brzostowskiej Wojewodziny; 2. Fersonowej, Józefowi Falko Koles. Rejestr., Fiałkowskiemu Chor., Józefowi Golijewskiemu successorowi zeszłego Golijewskiego Prezyd. w asystencji opiekunów, successorom zeszłego Kazimierza Golijewskiego Skarb., Janowi Golijewskiemu Sędz., Hieronimowi z Konopnic Grabowskiemu, Benedyktowi Gzowskiemu, Bogumile Grabowskiej, successorom Wincentego Gzowskiego Podkom. Kopysk. Fryderykowi Gierytzowi, Ignacemu Gieczewiczowi Rotm., Franciszkowi Grudzińskiemu, Ignacemu Gieczewiczowi Sędziowi, Dominikowi Helmanowi Por., X. Leonowi Jaksiewiczowi Plebanowi Hoskiemu, Tomaszowi Imbrze Krayczycowi Lidz., Joachimowiczowi, Jedlińskiemu Kapit., Wawrzyńcowi Joczowi Rotm. Trock., Antoniemu Jankowskiemu, Franciszkowi Kończy pisarzowi Wil., Karolowi i Ignacemu Koziełłom Podstol. Wil., Korozie Dworz. J. K. M., Kobulowiczowi, Wincentemu Kolbowi Adwokat., Andrzejowi Koscialkowskiemu, X. Józefowi Klikowiczowi, Antoniemu Szymakowi, Michałowi Krupskiemu, Maryannie matce, Alexandrowi majorowi synowi Kubitowiczom, Kapaciewiczowi, Bazylemu Kotelnikowi, Elżbiecie Korbutowiczównie, Antoniemu Koscialkowskiemu, Kiewliczowi b. adw. Sądu Główn., Teressie Karolinie z Fracessonów Lizandrowej, Konstantemu i Zuzannie z Jodkowskich rodzicom, Jerzemu synowi, Lewandowskiemu, Mikołajowi Lopacińskiemu pisarzowi Trybun., Ludwikowi Łokuciejewskiemu Obyw. Antokol., Hieronimowi Mitarnawskiemu Deputatowi wywod. Minsk., Janowi Mieszkowskiemu, Andrzejowi Mokrzeckiemu Por. W. P., Janowi Milerowi,

Mickiewiczowi Samuelowi, Gotlibowi Mejerowi, Wincentemu Michałowskiemu, Zofii Matuszowej, Maryannie Michałowskiej, Helenie Nowickiej, Michałowi Niezabitowskiemu Kaszt. Nowogr., Igoacemu Woynilowiczowi Porucz., Michałowi Nestorowiczowi Rotm., Janowi Milerowi, Rochowi Konieczowi kompaniście, Narbutowi Szamb., Bogumile Butlerowej Mieczney Wilk., Franciszkowi i Annie z Chojeckich Nowodworskim, Starostom Grateńskim debitorom, Michałowi Bułharskiemu Rotm. Wileń. i Michałowi Pancewiczowi Chor. W. Lit. paręcznikom, Józefowi Nowickiemu, Alexemu Iwanowiczowi, Niemonowowi Por., Tadeuszowi Naramowskiemu, Janowi Ostrowskiemu, Janowi i Katarzynie Ostrowskim cukiernikom, Marcybelli z Poźniaków Ogińskiej, Józefowi Orlickiemu, Antoniemu Odyńcowi, Eliaszkowi Odyńcowi, Józefowi Pilichowskiemu Star. Taboryskiemu, Antoniemu Poźniakowi Chor. Oszm., XX. Pijarom Eidzkim, Józefowi Pokroszyńskiemu Sędz. Rzeczyck., Antoniemu Platerowi Szamb. b. D. Pol. Star., Kurkiewskiemu, Teofilu z Nowickich Popławskiej Debitorce, Mikołajowi Szymkajłowi paręcznikowi, Pożarskiej Rotmistrzowej, Piszczalowskim, Onufremu i Teofilu Popławskim, Xciu Nikodemowi Puzynie Infuł. Gieranoń., Ignacemu Podhayskiemu, Tylachelowi, Stefana synowi Tylachelowi, Karolowi Przeciszewskiemu, Pławskiej i Helenie Nowickiej, Teofilu Pawłowskiej in post Grotkowskiej, Maciejowi Paszkowskiemu szewcowi, Hilaremu, Marcynowi i Janowi Rewkowskim, Wilhelmowi Rehfeldowi Radn. M. Wilna, Dyonizemu Rymiańskiemu Mieczn., Antoniemu Reutowi Regen., Franciszkowi Romanowskiemu Neoficie, Konstancyi Rewkowskiej, Janowi i Urszuli Rewkowskim, Xciu Karolowi Radziwiłłowi, Pelagii Raczkowskiej, Ratyńskiej, Radziwonowskiej, Józefowi Sztientynowi Pułk. W. pol., Józefowi Karolowi Siewińskiemu Chor. Huss. Sukcessorom zeszłego Jerzego Solohuba Star. Eyszysk., Franciszkowi Staniszewskiemu Kap. W. pol. Janowi Salmonowiczowi podk. Bras., Stefanowi Siemucie, Sokolnikowi Komor. Wileń., Tadeuszowi Sawickiemu Sędz. Gran. Wileń., Marcinowi Swiackiemu Sędz. Orszań., Kazimierzowi Salmonowiczowi Ass. z Depar., Janowi i Katarzynie z Czartowiczów Snarskim, Alexandrowi Samciulowowi Kom. Prowiant., Joachimowi, Wincentemu, Ludwikowi i Janowi braciom Sylwestrowiczom, Wincentemu Szymkowiczowi Łowcz. Łutyczew., Franciszkowi Staniszewskiemu, Michałowi Szczepowiczowi, Szymgielskiemu Rotm. Brasł., Janowi i Krystynie Sawickim, Sztelningowi Szewcowi, Reginie Szteynerowej, Adamowi Abramowiczowi stolarzowi, Michałowi Suwałskiemu obyw. Antokol., Łukaszowi Trzeciakowi b. adwokat. Wileń., Tadeuszowi Tyzenhauzowi Chorąż. Wileń., Józefowi Talkowi, Trzecińskiemu, Tadeuszowi Urzańskiemu, Dominikowi Woronówowi, Karolowi Wenderfowi Szamb. sukcessorom Karola Woysiata Rotm. Łudz., Tadeuszowi Wołodźkowi Star. Uryskiemu, Rochowi Wizmerowi kupcowi Wileń., Józefowi Woytkiewiczowi Szamb., Wolczackiemu debitorowi, Olszewskiemu paręcznikowi, Tadeuszowi Wirzańskiemu, Sebestyanowi i Felicjannie Winczom, X. Pawłowi Ważyńskiemu,

Jakubowej Wagnerowej, sukcessorom Józefa Zgierskiego Pułkow. W. Austr., Bartłomiejowi Zdanowiczowi Sekr. Uniw. Wileń., Zulkiewskiej, Michelskiej, sukcessorom zeszłego Ludwika Zylińskiego Czesn. Trock., Zulkiewskiej komedyantce, Wawrzyńcowi i Felicjannie Zienkowiczom, Józefowi Zulkiewskiemu, Ignacemu Zebrowskiemu, Filipowi i Agacie Zafatiewom, Janowi Zamerowi konwieszarzowi debitorowi, Janowi Wagnerowi kawentowi, Zabłockiemu; tudzież starozakonnym: Moyżeszowi Abramowiczowi, Hirszy Azikowiczowi, Aronowi Abramowiczowi krawcowi, Mowszy Arszełnikowi, Jankielowi Aronowiczowi kusznierzowi, Abrahamowi szewcowi, Faywiszowi Benjaminowiczowi obyw. Smor., Boruchowi Benjaminowiczowi Inspekt. rowi szkolnemu Snipizkiemu, Wulfowi Berkowiczowi i Abrahamowi Zelikowiczowi, Josielowi Eliaszewiczowi kupcowi Wileń., Eliaszkowi poborcy kahalnemu i faktorowi Włodzińskiemu, Eliaszkowi Chaimowiczowi szmuklerzowi wlewkodawcy, Zelmanowi Ickowiczowi debitorowi, Leybie Chaimowiczowi kupcowi Malackiemu, Josielowi Chaimowiczowi rzeźnikowi, Leybie Elehimowiczowi kusznierzowi, Dworce szwagierce Josiela Chaimowi Dawidowiczowi, Moyżeszowi Dawidowiczowi, Faywiszowi świecznikowi, Moyżeszowi faktorowi, Aronowi Giecelowiczowi snipienikowi, Hercikowi, Markowi Izraelowiczowi furmanowi, Wulfowi Judelowiczowi furmanowi, Jankielowi Hirszowiczowi piekarzowi Snipiskiemu, Solonowi Hirszowiczowi rzeźnikowi debitorowi; a Ur. Wirzańskiemu poręcznikowi, Leybie Hirszowiczowi krawcowi Szklowskemu, Szlomie Hirszowiczowi rzeźnikowi, Josielowi Hirszowiczowi, Dawidowi Hirszowiczowi felczerowi, Hirszowej matce, Mejerowi Izraelowiczowi synowi obywat. snipiskim, Perli Ickowej faktorce, Hamoleckiemu Debitorowi, Dawidowiczowi Josielowiczowi, Moyżeszowi i Faywiszowi Izraelowiczom arędarzom Olkienickim, Owsiejowi Jakubowiczowi furmanowi, Sorce Judelowey i Chayce, Leybie Izraelowiczowi, Owsiejowi Jakubowiczowi, Eliaszkowi Chaimowiczowi wlewkodawcy, Zelmanowi Ickowiczowi rzeźnikowi debitorowi, Izaakowi Jeremiaszowi, Izaakowi i Eliaszkowi Izaakom, Hercykowi Josielowiczowi, Josielowi, Kałmanowiczowi, Kuszelowi Jankielowiczowi, Leybie i Elii Kopytowiczom, Percykowi Kopyłowiczowi, Taubie Leybowey, Ley i Calkowi Leybowiczowi, Abrahamowi Leybowiczowi kusznierzowi, Faywiszowi Leybowiczowi sukiennikowi, Szlomie Leybowiczowi obyw. łudz., Mowszy Lebowiczowi rzeźnikowi, Magnusowi debitorowi i jego poręcznikowi, Bernardowi Michelsonowi, Hesselowi Moyżeszowiczowi, Hirszy Mowszewiczowi i Szryfie Leybowiczom, Freydzie Moyżeszowej, Hirszy Mowszowiczowi furmanowi Tykońskiemu, Hirszy Mowszowiczowi Madzeńskiemu, Josielowi Mowszowiczowi obyw. snip. Chai Wulfowej Nochimowiczowej, Dawidowi, Noładzowej, Notelowi kusznierzowi, Szenie Owsiejownie i Jerce faktorkom; Ur. Wasilewów Arseniówów, Mowszy Owsiejowiczowi obyw. Antokol., Szlomie Polnusowi doktorowi medycyny, żydom przykahałku Snipiskiego Wileń., Wulfowi Soljowiczowi debitorowi

wi, Zelmanowi Azikowiczowi Borysow. paręcznikowi, Zelikowi i Mejerowi Szymelowiczom, Hirszy Wulfowi Nitawskiemu doktorowi, Jesielowi Wulfowiczowi Zylnikowi, Josielowi Wulfowiczowi debitorowi, Leybie Beniaminowiczowi szklarzowi paręcznikowi, Moyżeszowi Zelikowiczowi. Ur. Kudrewiczowi Horodn. Kowień., Moyżeszowi i Freydzie Zelikowiczom rodzicom, Freydzie córce, Abrahamowi Zelikowiczowi stolarzowi, Abrahamowi i Jence Michelowej Zelikowiczom obyw. Antokol., debitorom zeszłego s. p. Józefa Hilariego Gzowskiego podczasz. Wołkowys, oraz dalszym debitorom i sukcesorom wyrażonych debitorów Pozw edyktałny loco peragende executionis i przypozew przed Sąd Ziemski Pttu Trockiego na kadencyą Juniową sądzącą się z powództwa Ur. Hieronima Gzowskiego b. Prezydenta Grodz. Lidz. funduszu zeszłego Podczaszego Gzowskiego przez Dekret Ziemski Trocki dodanego kuratora wynosi się w referencyi do wexlów, obligów, inskrypcyów, powydawanych dokumentów, i różnego tytułu po s. p. Józefie Gzowskim Podczasz. Wołkowys. pozostałych tranzaktów, do procederu tak w Sądzie Głównym Litt. Wileń. 2go Depart., jak też w Sądzie Ziemskim Pttu Trockiego wiedzionego; a mianowicie do uprzedniego Pozwu edyktałnego i za onym w roku 1822 junii 15 zapadłego w Sądzie Ziemskim Trockim Dekretu, przeznaczającego komportacyą z jednemi, z drugimi niesłannego, wynosi się w Prośbach: o zawarowanie activitatem loci standi sollutione na wypadłe kondemnaty, o zaskutecznienu prośb pierwszemi żalobami objętych, o zwrót wydatków prawnych kondemnowaniem się pomnożonych. Salve żaloby melioratione.

Roku 1823 mca junii 6 dnia Woźny niżej podpisany świadczę, iż tego edyktałnego Pozwu trzy kopii z autentykiem zgodne, jedną WW. Wincentemu i Anieli z Popławskich Nowickim Adw. subsell. Wileń., drugą przełożonemu XX. Dominikanów s. Duchy X. Piusowi Saplicy Przeorowi, oczewisto wręce w Mieście Wilnie podałem i o rozprawie w Sądzie Ziemskim Pttu Trockiego z powództwa W. Hieronima Gzowskiego b. Prezyd. Grodz. Lidz. oznaymiłem. Po dalszych zaś JOO. JWW. i WWJPP. pozwem objętych a przez Gazetę Kurjera Litt. zawiadomionych kopią jedną po wszystkich razem wyniesioną do drzwi Sądowych Ziemskich i Grodzkich Pttu Wileńskiego przybiłem.

Woźny Sądu Ziemskiego Pttu Wileń. Antoni Siewruk.

Roku 1823 mca junii 6 dnia przed aktami Ziemskimi Pttu Wileńskiego stawając osobicie Woźny wyżej wyrażony relacyą podaną Pozwu zeznał i w protokule Woźnieńskim własnoręcznie rozpiął się. Przyjąłem Jan Zienkowicz Wileński Ziemski Rejent.

Wolno drukować: Wileński Ziemski Sędzia Alojzy Jasieński.

2. Oświadczenie imieniem star. Izraela Kalmanowicza Rozengartena Obywatela Miasta Wilna z następnego czyni się powodu: oświadczający się mając przez star. Izraela Jan-

kielowicza Straż dokument przelewny roku 1818 gbra 20 wydany et eorund: 22 w Ziemstwie Wileńskim przyznany, na dekreta oczewiste 1814 i 1815 w Grodzie Powiatu Trockiego zapadłe i onym przysądzone summy zł. pol: 17 765 groszy 11 na star. Tanchelu i Josielu Mejerowiczach i kupcach Jurborgskich synow zeszłego Iuka, niemoiety kwietacyą w roku 1817 january 25 dnia od WJP. Augustyna Łukaszewicza Rejenta Ziemskiego Powiatu Trock. star. Izraelowi Jankielowiczowi Strazowi wydaną, a przez tegoż oycę Łukaszewicza w roku 1818 julia 19 dnia potwierdzoną, a mnie oświadczającemu się jako przelewnemu nabywcy należną, gdy więc w terażniejszym czasie wszystkie powyżey wyszczególnione w datach tranzakta przezemnie zatraconemi zostały, z tym przez niniejszy Akt urzędowy zapowiadam, iż gdyby kto powyższe dokumenta znalazł, więc onych o oddanie za przyzwitym wynagrodzeniem npraszam, w przypadku jeśliby zaś doszły ręk debitorów moich, na których dekreta uzyskane i za onemi czyniono frymark na krzywdę oświadczającego się, w takim razie, że porządkiem prawnym oto mieć będą, przez niniejsze oświadczenie ogłaszam i one własną ręką podpisuję. Izrael Kalmanowicz Rozengarten.

Roku 1823 miesiąca maja 30 dnia przed aktami Ziemskimi powiatu Wileńskiego stawając obecnie star. Izrael Kalmanowicz Rozengarten takowe oświadczenie wpisać do protokulu podał i one w tymże protokule własną podpisał ręką.

Przyjąłem Jan Zienkowicz Wileński Ziem. Rejent.

Ze takowe oświadczenie jako w akta zapisane do druku przez redakcyą przyjęte być może zaświadcza Rejent Jan Zienkowicz.

Przedaż Publiczna

3. Skutkiem rezolucyi Sądu Ziem. Pttu Wileń. na dniu 17 maja r. terażniejszego 1823 nastaley, delegowany urzędnik tegoż Sądu niżej podpisany, z inwentowaną wszelką ruchomością po zeszłym s. p. Józefie Kiewliczu b. Assessorsze Sądu Gł. Depart. 1go Wileń. pozostałą też ruchomość z publicznego targu w sali Sądu Ziem. Wileń. za Zamkową Bramą, zacząwszy od dnia 25 mca i roku terażniejszego, aż do ukończenia oney codziennie z południa od godziny 2giey aż do 7mej wyprzedawać będzie, aby o takowej wyprzedazy każdy z Publiczności wiedział, przez niniejszą trzykrotną awizacyą przy Kurjerze Litew. zamieszczoną czyni ogłoszenie. Wileński Ziemski Sędzia Alojzy Jasieński.

Wyjeżdżają za granicę.

1. Wileński Obywatel Starozakonny Berko Szepszelowicz Dynotkin z Szymłem Hirszowiczem Hurwicem do Królestwa Pruskiego do miast Kenigsberga i Memla dla odebrania należnych temu pieniędzy od tamiecznych kupcow z terminem na miesiąc ośm.

1. Do Włoch Obywatelka z Powiatu Witkomiński go Klementyna Pacewiczowa dla kuracyi z terminem na jeden rok.